

การศึกษามาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐจากการระบาดของโควิด 19 ของธุรกิจ

ร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF NEED FOR THE GOVERNMENT ASSISTANCE AND POLICY FROM THE COVID-19 PANDEMIC OF AUTOMOBILE SPARE PART MERCHANDISING BUSINESS IN BANGKOK

สุประวีณ์ ตั้งวรสิทธิ์ชัย และอรพิน สันติธีรากุล***

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ต้องการในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิของธุรกิจและสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ประเภทแบบเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 ราย ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและสามารถดำเนินการอยู่รอดในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการต้องการให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือในเรื่อง การมีช่องทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการเยียวยาให้ทราบอย่างทั่วถึงและเป็นทางการ ขั้นตอนการรับความช่วยเหลือจากภาครัฐมีคำอธิบายและขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก เงื่อนไขของผู้ได้รับความช่วยเหลือควรครอบคลุม ขยายระยะเวลาการลดหย่อนภาษี ภาครัฐควรสนับสนุนเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ประกอบการเมื่อมีวิกฤติ และภาครัฐควรมีการทำข้อมูลของสถานประกอบการให้ทันสมัยเพื่อให้ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติถูกต้องตรงกับเงื่อนไขที่ออกนโยบายเพื่อรับความช่วยเหลือ

ABSTRACT

This article was a study of the need for assistance and policy from the government in response to the COVID-19 pandemic's impact on Automobile Spare Part Merchandising Business in Bangkok. The objective was to investigate the assistance measures from the government and relevant organizations that Automobile Spare Part Merchandising Business needed during the COVID-19 outbreaks. Data were collected through primary data and in-depth interviews with sole proprietorships, partnerships, and limited companies in the Automobile Spare Part Merchandising Business sector in Bangkok. A total of 15 businesses were studied, their business size was small and medium. From the research, entrepreneurs required assistance from the government and relevant organizations. Channels for disseminating official and comprehensive information about relief measures should be established, and the application process for government assistance should be simple and clear. The eligibility criteria for receiving assistance should be well-defined, and the duration of tax reductions should be extended. Additionally, the government should provide financial aid to business owners during crises and maintain up-to-date data about business establishments to ensure that business owners' qualifications aligned with the criteria set out for assistance.

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทนำ

จากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้รัฐบาลต้องมีการออกมาตรการเพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาด สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยได้มีการประเมินผลกระทบของโควิด 19 ต่อสังคมและเศรษฐกิจ โดยที่การแพร่ระบาดส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจ คือ การปรับตัวของธุรกิจในระยะยาวโดยวิเคราะห์จากการขายสินค้าในช่วงการแพร่ระบาดโดยพบว่าธุรกิจสินค้าคงทนปรับตัวได้มากที่สุด รองลงมาคือธุรกิจสินค้ากึ่งคงทน ตามมาด้วยธุรกิจสินค้าไม่คงทน และสุดท้ายคือธุรกิจบริการ โดยที่เมื่อเทียบจากขนาดของธุรกิจนั้น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับผลกระทบมากที่สุด เนื่องมาจากความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจที่มีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ มีสภาพคล่องและเครื่องมือทางการเงินน้อยกว่า การเข้าถึงสินเชื่อเข้าถึงได้ยากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ และเมื่อเทียบค่าเฉลี่ยรายได้ที่ลดลงนั้นพบว่าธุรกิจรายย่อยหดตัวมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่และมีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถูกจับตามองว่าอาจเป็นหนี้สงสัยจะสูญมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2564)

เนื่องจากการแพร่ระบาดของโควิดส่งผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวทำให้ความต้องการชิ้นส่วนรถยนต์ทั้งในและนอกประเทศลดลง แต่ในทางกลับกันความต้องการชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ทดแทนในประเทศกลับสูงขึ้นต่อเนื่อง (วรรณมา ยงพิศลาภ, 2563) ธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์เป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 โดยที่ผู้ประกอบการขายปลีกชิ้นส่วนยานยนต์ในกรุงเทพมหานครที่จดทะเบียนการค้ามากกว่า 1,984 ราย (ดาตาฟอร์ไทย, 2564) ส่งผลให้รายได้ลดลงจากสถานะเศรษฐกิจและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์บางส่วนที่เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับผลกระทบและต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด

จากข้อมูลดังกล่าว การแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษามาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ต้องการในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 และนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการวางแผนธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ต่อไป

แนวคิดและทฤษฎี

1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจที่ดำเนินการธุรกิจขนาดย่อมถึงขนาดกลาง โดยประเทศไทยได้มีการกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็น 4 ประเภทธุรกิจอ้างอิงจากประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมโดยกำหนดจาดมูลค่าสินทรัพย์ถาวรและจำนวนการจ้างงาน (สุธีรา อะทะวงษา, 2560)

2) การสนับสนุนของภาครัฐ ตั้งแต่ปีพ.ศ.2540 ได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้เป็นช่องทางในการสร้างรายได้รวมถึงสร้างความยั่งยืนในเศรษฐกิจ โดยมีการก่อตั้งหน่วยงานสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีหน้าที่จัดทำนโยบายที่เป็นเอกภาพผ่านประสานงานระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ และภาควิชาการ หน่วยงานภาครัฐที่มีการสนับสนุน เช่น กระทรวงพาณิชย์ หน่วยงานภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น (นงา วะสี, 2562)

3) มาตรการความช่วยเหลือในการระบาดของโควิด 19 จากการศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในสหราชอาณาจักรที่สามารถผ่านพ้นความท้าทายของโรคระบาดโควิด 19 (Arshed, Ludwig, Benson, & Avill, 2021) พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายคือนโยบายควรที่จะสามารถใช้ได้กับทุกธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเฉพาะกิจการใหม่และควรจำกัดจำนวนธุรกิจที่เข้าเกณฑ์สนับสนุน นอกจากนี้ยังควรมีการแนะนำทางธุรกิจและด้านเงินทุนที่มีความสอดคล้องเข้าใจง่ายโดยอาจมีการออกแบบนโยบายตามประเภทและภูมิภาคของธุรกิจ มีการสนับสนุนการอบรม

ด้านเทคโนโลยีเพื่อนำไปเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ควรที่จะทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงนโยบายทางการเงินได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพผ่านการรวมตัวทางการเงิน โดยที่ความช่วยเหลือควรที่จะมีความรวดเร็วเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจไม่หยุดชะงัก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษานี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ประเภทธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ในจังหวัดกรุงเทพมหานครจำนวน 15 ราย ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสามารถดำเนินธุรกิจอยู่รอดในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19 ใช้การสุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น คัดเลือกด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงตามหลักการและเหตุผลโดยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (สมชาย วรวิจิตรเกษมสกุล, 2554) โดยมีแนวคำถามเป็นรูปแบบปลายเปิดเกี่ยวกับมาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ต้องการในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโควิด 19

ผลการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์เกี่ยวกับมาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19 พบว่าผู้ประกอบการต้องการความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่อง มีช่องทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการเยียวยาให้ประชาชนได้ทราบอย่างทั่วถึงและเป็นทางการ ขั้นตอนการรับความช่วยเหลือจากภาครัฐควรที่จะเข้าใจง่ายมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยาก มีคำอธิบายวิธีการอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เงื่อนไขของผู้ได้รับความช่วยเหลือควรมีความครอบคลุมให้ผู้ได้รับผลกระทบรับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ขยายระยะเวลาการคงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ที่อัตรา 7% และการลดหย่อนภาษีอื่น ๆ ภาครัฐควรสนับสนุนเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ประกอบการเมื่อมีวิกฤติ มีการทำข้อมูลสถานประกอบการให้ทันสมัยเพื่อให้ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติถูกต้องตามเงื่อนไขที่ออกนโยบายเพื่อรับความช่วยเหลือ

การอภิปรายผลการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์เกี่ยวกับมาตรการความช่วยเหลือของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19 พบว่าผู้ประกอบการต้องการเงื่อนไขของผู้ได้รับความช่วยเหลือมีความครอบคลุม ขั้นตอนการรับความช่วยเหลือจากภาครัฐที่เข้าใจง่ายมีคำอธิบายชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในสหราชอาณาจักรที่สามารถผ่านพ้นความท้าทายของโรคระบาดโควิด 19 (Arshed, Ludwig, Benson, & Avill, 2021) ที่พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายที่ออกแบบให้สอดคล้องกับการศึกษาคือนโยบายควรที่จะสามารถใช้ได้กับทุกธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเฉพาะกิจการใหม่ นอกจากนี้ยังควรมีการแนะนำทางธุรกิจและด้านเงินทุนที่มีความสอดคล้องเข้าใจง่าย

ข้อเสนอแนะ

1) มาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐควรมีการวิเคราะห์ผลกระทบและความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับแต่ละธุรกิจ เพราะในอุตสาหกรรมแต่ละประเภทและขนาดธุรกิจที่แตกต่างกันไปได้รับผลกระทบจากวิกฤติที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน

ควรมีการออกนโยบายช่วยเหลือและเงื่อนไขการรับความเสียหายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างทั่วถึง เหมาะสม เช่น การลดหย่อนภาษีที่เกี่ยวข้องกับแต่ละประเภทธุรกิจในอัตราส่วนที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภท การเยียวยาค่าใช้จ่ายที่เป็นภาระของแต่ละประเภทธุรกิจแตกต่างกันไป เป็นต้น

2) เสนอให้มีการจัดตั้งสมาคมผู้ค้าอะไหล่รถยนต์ในจังหวัดกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อเป็นการรวมตัวของผู้ประกอบการธุรกิจร้านจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ในกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวนมาก เพื่อที่จะประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นนโยบายความช่วยเหลือจากภาครัฐ มาตรฐานหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับธุรกิจที่ต้องปฏิบัติตาม ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการค้าให้มีการประชาสัมพันธ์ร้านค้าให้ได้เป็นที่รู้จักมากขึ้น และเพื่อให้ภาครัฐและส่วนของผู้ค้าสามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย

บรรณานุกรม

ดาตาฟอร์ไทย. (2564). รายชื่อผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจการขายปลีกชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์. สืบค้นจาก

<https://www.dataforthai.com/business/objective/45302/4>

นญา วะสี. (2562). นโยบายส่งเสริม SMEs: เราไปถึงสิ่งที่คาดหวังหรือยัง. สืบค้นจาก

<https://www.pier.or.th/abridged/2019/05/>

วรรณฯ ยงพิศาลภพ. (2563). แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมปี 2563-65: อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์. สืบค้นจาก

<https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/Hi-tech-Industries/Auto-Parts/IO/Industry-Outlook-Auto-Parts>

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2564). การแพร่ระบาดระลอก 3 สถานการณ์ ผลกระทบและทางออกเชิงนโยบาย.

สืบค้นจาก <https://tdri.or.th/2021/05/covid-119/>

สมชาย วรวิจิตรเกษมสกุล. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุดรธานี: อักษรศิลป์การพิมพ์.

สุธีรา อะทะวงษา. (2560). การจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. เชียงใหม่: แสงศิลป์.

Arshed, N., Ludwig, J., Benson, S., & Avill, R. R. (2021). *Understanding the Effects of Covid-19 on SMEs in the UK: Examples of promising practices*. London: Generation Initiative.